

SEMINARIS RECERCA AVUI: NOVES PERSPECTIVES EN CIÈNCIES HUMANES I SOCIALS

L'esclavitud a la Barcelona del Renaixement (1479-1516). Les mutacions d'un model medieval a l'avantsala de la modernitat.

Ivan Armenteros

A finals de l'Edat Mitjana, l'esclavitud experimentà un procés de mutació condicionat per l'articulació del primer tràfic negrer i el declivi de les rutes mediterrànies orientals. En tan sols unes poques dècades, el que havia estat el model d'esclavitud hegemònic als països cristians de la Mediterrània occidental durant els segles baixmedievals, caracteritzat per una població esclava predominantment femenina i oriental, donà pas a un altre tipus de model en què l'home negre es convertí en el prototip d'esclau. Aquest canvi va ser especialment significatiu a la península ibèrica, on a ciutats com Lisboa, Sevilla o València els esclaus negres procedents de l'Àfrica occidental es convertiren en el col·lectiu majoritari d'entre la població servil.

Barcelona no va ser pas una excepció. Després de la guerra civil catalana de 1462-1472, la lenta recuperació econòmica obrí les portes a l'arribada d'un nou grup de població esclava que canviaria de soca-rel la que havia estat l'estructura del sistema esclau desenvolupat durant els segles baixmedievals.

DILLUNS, 3 DE JUNY DE 2013 - A LES DOTZE DEL MIGDIA

Saló d'Actes de la Delegació del CSIC a Catalunya

Carrer de les Egipcíaques 15 – Barcelona